

[Finansministeren.]

forslag. For jeg maa sige, at noget værre Makværk end det, der her er præsteret, har jeg ikke set, hvad Pengepolitik angaar. Men jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa det; det ærede Medlems Parti har jo foranlediget, at disse Forslag kommer til Behandling i Skattekommisionen, og saa kan man jo dør i første Omgang faa Lejlighed til at bryde Hovederne med det. Det ærede Medlem maa jo nemlig ikke glemme, at det 3 pCt.s Laan løber paa $2\frac{1}{4}$ Aar, og det $3\frac{1}{2}$ pCt. løber paa 20 Aar. Det ærede Medlem kan jo bare undersøge, hvad langfristede $4\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer staar i herhjemme i dette Øjeblik, saa vil han finde en udmærket Forklaring paa det Forhold, der er mellem det danske og det svenske Laan.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen besværede sig over, at der ikke her kunde besvares særlig interessante Spørgsmaal. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til i dette Tilfælde. Der kan, det skal jeg gerne erkende, naturligvis i Laanetransaktioner være Ting, som man ikke ønsker at sige i en offentlig Debat; det er nu engang den Slags Forhold, hvor der kan være Ting, der maa behandles fortroligt. Men i dette Tilfælde tror jeg i øvrigt ikke, der er særlige Ting af den Beskaffenhed.

Saa nævnte det ærede Medlem Spørgsmaalet om i Forvejen at underrette de forskellige Partier. Det, der er sket i dette Tilfælde, er sædvanlig Praksis, nemlig at de udvalgsberettigede Partier faar en Forhaandsmeddelelse under Hensyn til den Udvalgsbehandling, der skal foretages, og hvis det ærede Medlem engang skulde naa dertil — hvad Himmelen forbyde og forhaabentlig ogsaa vil forbyde —, at han faar Adgang til et Udvalg, saa vil han jo ogsaa komme med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Finansminister sagde saadan noget som, at det kunde jo være meget godt at optage et udenlandsk Laan, men man maatte ikke glemme, at den Dag Afregningen kom, havde man den og den Byrde. Jeg maa dog tro, at det at optage et saadant Statslaan betyder en tilsvarende Lettelse over hele Perioden. Jeg kan i hvert Tilfælde ikke begribe, at det skulde blive sværere for Samfundet som saadant, at man optager et Laan, naar man kan betale det tilbage i en Løbetid med en lav Rente og betale det tilbage til den samme

Kurs, som man har faaet det til. At det ikke, alt taget i Betragtning, skulde være en Fordel, kan jeg ikke forstaa.

Og der er en Ting til, jeg ikke kan forstaa — ja, der er maaske mange. Det er det, den højtærede Finansminister siger om Tabet paa Kursgevinsten — om jeg saa maa kalde det. Jeg mener naturligvis ogsaa, at den Dag den tidligere stærke Finansminister Bramsnæs nedskrev den danske Krone med saa mange Procent, sprang faktisk den danske Statsgæld saa mange Millioner Kroner op; derom er vi formentlig ganske enige, og det burde naturligvis have faaet sit Udtryk paa Statsregnskabet; det er ikke sket, men det faar jo Aar for Aar sit Udtryk gennem Kurstab paa Renten, det er ganske ligetil. Der kommer yderligere — og det er efter min Mening saare tvivlsomt, om det er rigtigt — Kurstab paa Afskrivninger. Men saa gaar man endda et Skridt videre; naar man optager et Statslaan, ved hvilket der ikke finder nogen Forskydning Sted i Forhold til Optagelsesdagen mellem Værdien af dansk Valuta og det paagældende Lands Valuta, kan man ogsaa komme til at faa et Kurstab paa Afdragene, som overføres til Driften. Det er en Forhaandsbelastning; det, Bramsnæs gjorde, var nok, jeg synes ikke, der er Grund til at gøre det værre.

Hartel: Finansministeren udtalte, at allerede Tidspunktet, hvor dette Laan blev optaget, viste, at der ikke tilsigtedes en Konvertering af det Laan, som kunde opsiges til Konvertering til Foraaret. Det forekommer mig nu ikke at være helt indlysende paa Forhaand, idet det jo maa være afhængigt af, hvilken Bedømmelse man anlægger over for Udviklingen paa det finansielle Omraade. Hvis Renteniveauet ventes yderligere at falde, er det klart, at Finansministeren har Ret, og saa maa man hellere vente, men i Tilfælde af at Renteniveauet holder sig konstant eller eventuelt er opadgaende, om end i mindre Grad, er det bedre at foretage sine Beredskabsforanstaltninger paa dette Omraade i saa god Tid som muligt. Saa jeg ser ikke, at disse to Ting i og for sig udelukker hinanden.

Sluttelig vil jeg kun henstille til Finansministeren at give mig et bestemt Svar paa, om det i det hele taget er tilsigtet at foretage en Konvertering af det Laan af 1928, som jeg omtalte, idet jeg, uanset hvad der besluttes i dette Tilfælde, maa ansætte dette for at være en meget nødvendig Transaktion set fra Statens Synspunkt.